

De modă veche

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Întind o mână după minutar,
Se-neacă orologiu în snobism,
Eu sunt de modă veche, din pahar
Vreau să te gust, mă lepăd de sofism

Și mă transform iubito în stihar,
Chiar dacă-s acuzat de nihilism
Prefer să fiu un trubadur ștrengar
Decât modern, bolnav de daltonism.

Când am ieșit din comă, din coșmar
Și versuri încărcate de sadism,
Am regăsit la sânul tău un har
Și-am înflorit pe plajă, la nudism.

- Mi-aduc aminte-o zi de început,
Însăilam în joacă primul vis
Și-o veșnicie-ntreagă-ntr-un minut
S-a depănat sau poate era scris

În cartea vieții să ne întâlnim
La marginea speranței, doi proscriși
Ce caută asiduu sinonim
Iubirii lor sau albatroși uciși

De-atâta nepăsare și cinism.
Dă-mi mâna și-ți promit să te urmez
Prin timpuri noi și-apoi prin simbolism
Că eu ador, iubite, să visez.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif